

[Olufson.]

Nr. 1, 10 og 14; men at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 5 og 7, samt de Konservatives Underændringsforslag under Nr. 16 a).

Madsen-Mygdal: Som en af Forslagsstillerne maa jeg udtale min Paaskønnelse af, at alle Partier her i Salen ved første Behandling udtalte deres Villighed til at fremme et Lovforslag om Statens Medvirken ved Opnaelse af frivillige Akkorder, og at man har vist, det var Alvor, at man ønskede Lovforslaget fremmet saa betids, at det ogsaa kan blive behandlet i det andet Ting; jeg maa endogsaa sige, at der har været saa stærkt Hastværk, at vist ikke ret mange af Tingets Medlemmer har faaet læst den Betænkning, som Udvalget har afgivet. Jeg maa da ogsaa gøre opmærksom paa en Trykfejl i Betænkningen, idet der paa Betænkningens første Side, Sp. 2 under det Mindretal, som stiller Ændringsforslagene Nr. 5 og 7, mangler det ærede Medlem Hr. Fuglsangs Navn; jeg nævner det blot, for at man ikke skal tro, at dette ærede Medlem har taget Særstandpunkt.

Men efter at jeg har udtalt denne Paaskønnelse, maa jeg desværre føje til, at der af et Flertal i Udvalget er stillet en Række Ændringsforslag — der altsaa har Udsigt til at blive vedtaget her i Tinget —, som efter min Mening i høj Grad vil forringe Betydningen af Lovforslaget, ja i saa høj Grad, at det overhovedet vil være tvivlsomt, om Loven faar ret megen Værdi.

I to Henseender sker der efter min Mening Forringelser. For det første med Hensyn til selve Lovens Administration. Fra Flertalspartiernes Side har der været udtalt Ønske om, at Afgørelserne i saa høj Grad som muligt sker centralt, og man lader det derfor være Landbrugsministeren — ja paa et vist Tidspunkt syntes man endog, det skulde være Finansministeren —, der har den øverste Ledelse af hele Administrationen efter denne Lov. Det er nu min Opfattelse — og til denne slutter sig det Parti, som jeg repræsenterer —, at hvis der skal komme noget ud af Loven, maa man ikke nære den Betragtning, at der melder sig nogle Ansøgere til Statslaan, og saa sidder der en Regeringsmyndighed og bevilger disse Laan, for saadan vil det ikke komme til at forme sig. Den Landmand, der er nødstedt og trænger til en Akkordordning, kan ikke selv etablere denne Ordning, i hvert Fald ikke i ret mange Tilfælde, og han kan ikke sige, om et Laan kan hjælpe ham, og hvor stort Laanet skal være, hvis Laan kan hjælpe,

nej, det er i Virkeligheden ikke Pengene, der her er Nr. 1, men Pengene er den Smørelse, der kan faa Akkorden til at glide, naar der i øvrigt er Vanskeligheder.

Det afgørende er derfor, at der Landet over rejses Institutioner; som, naar en nødstedt Landmand melder sig, kan optræde hjælpende og støttende og tage Initiativet til en Sammenkaldelse af de mange forskellige Parter, der skal tage Del i det, og derefter med Autoritet og Kyndighed kan føre disse Forhandlinger og føre dem til et Resultat. Hvis man tror, det hele er gjort ved, at man opretter Institutioner, der sidder og venter paa et ærbødigt Andragende om saa og saa mange Penge i Laan, tager man ganske fejl. Derfor siger jeg, det er med store Betæneligheder vi er gaaet med til det Ændringsforslag, hvorved den egentlige Afgørelse tages bort fra Amterne og lægges ind under et Udvalg under Landbrugsministeriet.

Vi har dog overvundet disse Betæneligheder, navnlig efter at Flertallet er gaaet ind paa, at dette Udvalg kommer under Landbrugsministeriet og ikke, som Tanken først var, under Finansministeriet. Men vi kan ikke være enig i, at den foreslaede Sammensætning af dette Udvalg er den rette. Vi ønsker et mindre Udvalg, men vi ønsker Sikkerhed for, at de Folk, der kommer til at sidde der, bliver Folk, som har Forstaaelse af de Forhold, der her særlig kommer i Betragtning, og som har Interesse for at udrette noget i denne Sag. Derfor har vi foreslaaet, at Udvalget skal bestaa af en Formand, valgt af Landbrugsministeren, samt 2 Medlemmer valgt af de samvirkende danske Landboforeninger og de samvirkende danske Husmandsforeninger. Under Forhandlingerne i Udvalget var der Medlemmer, som talte om, det var for stor en Indflydelse at give disse Foreninger, at man ikke skulde tage saa stort et Hensyn til Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Nu tror jeg saamænd ikke, at disse Foreninger har noget Ønske om at foretage dette Valg, jeg kender ikke noget til det, maaske vil de lige saa gerne være fri for det; men det drejer sig virkelig her om, at der kommer Mænd ind med Initiativ og Kyndighed, og det tror vi sikres bedst ved, at det bliver de to Organisationer, som kommer til at vælge Medlemmerne.

Hvad Amtsudvalgene angaar, bliver de nu ikke Bestyrelser for en Laanekasse, saaledes som oprindeligt foreslaaet, men bliver Udvalg, der skal være raadgivende for Landbrugsministeriets Udvalg. Deres Hovedopgave bliver imidlertid at hjælpe og støtte de nødstedte, at tage sig af de nød-